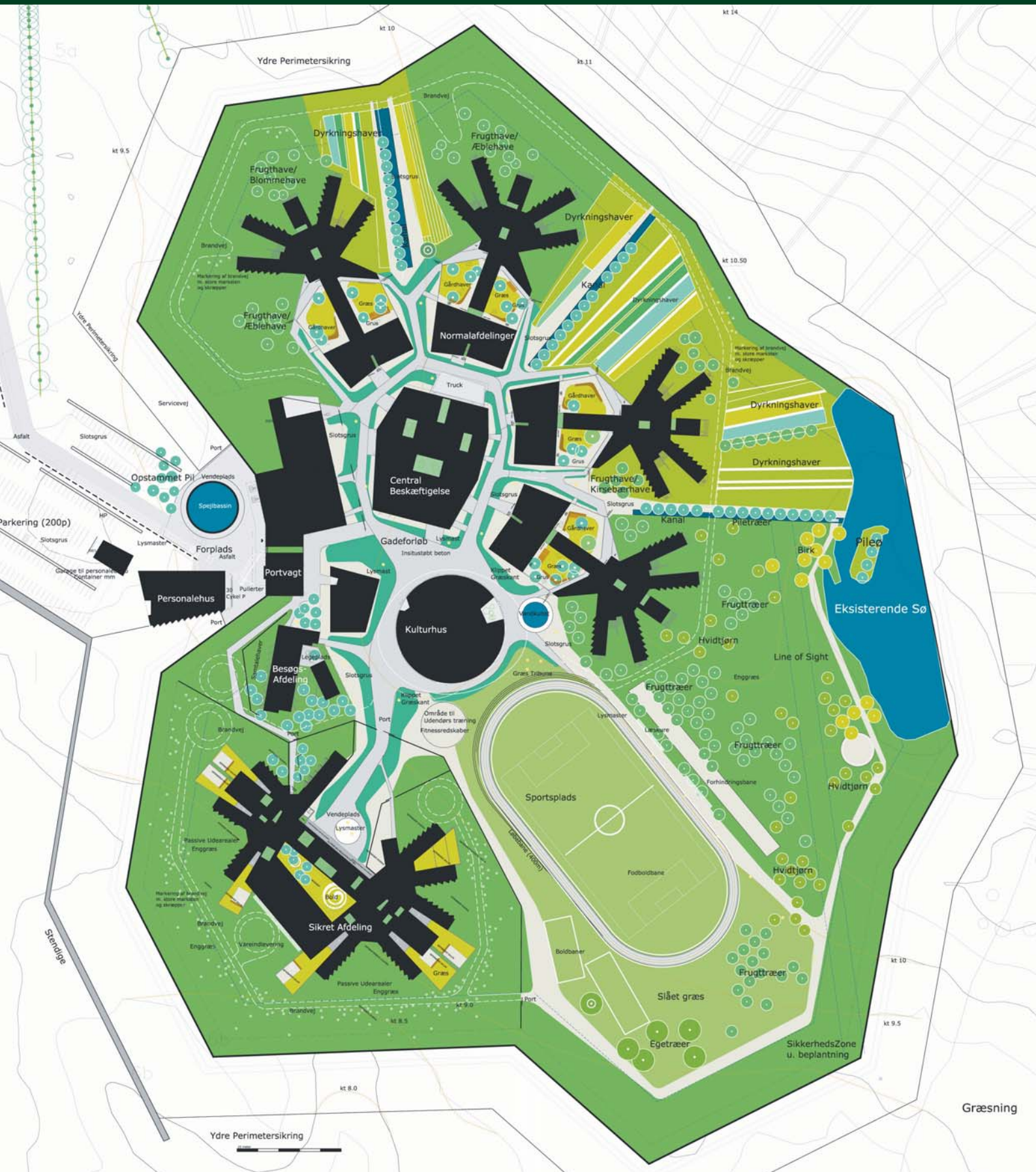

Fængselsfunktionæren

2

Fængselsforbundet

Februar 2011

3 Leder

4 Sådan kommer det til at se ud

7 Kriminalforsorgen skal spare igen

8 Her rammer sparekniven

10 Sygefraværet stiger

11 Kampen mod det lange sygefravær fortsætter

12 Slidt op efter 30 år

13 Nu rabler det da vist for Claus Hjort

14 Højere pensionsalder forringer arbejdsstyrken

16 Jul og nytår iført sikkerhedslips

18 Indsatte involveres i udviklingen af Københavns Fængsler

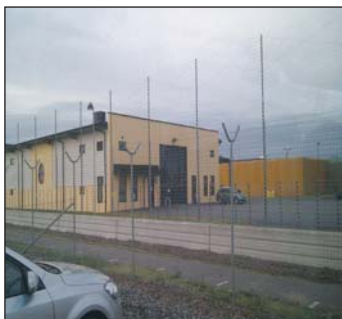
20 Kumla - et A-sikret fængsel i Sverige

22 Tanker efter 30 år i Kriminalforsorgen

23 Generalforsamlinger

26 Debat

28 Støtte til studieture juli 2011-juni 2012

Forsiden:

Det nye fængsel på Falster kommer til at minde om en lille by. Bygningerne ligger derfor tæt ved siden af hinanden.

Udgivet af Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby
Tlf. 7255 9976 - Fax 7255 9990
www.faengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Kim Østerbye (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487
E-mail:
fagblad@faengselsforbundet.dk

Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:
Artikler modtages på CD-rom, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.

Tom Behnke lover tomme celler

LEDER

Af Kim Østerbye,
formand for
Fængselsforbundet

Om føje tid vil der være så godt som mennesketomt i fængsler og arresthuse. Ingen bandemedlemmer, ingen voldsforbrydere, ingen narkosmuglere. Personalet vil være alene med en enkelt lommetyv og måske en fulderik.

Det forudser De Konservatives retsordfører Tom Behnke i en artikel i MetroXpress. Regeringen vil nemlig få held med sine mange strafskærper. Inden længe vil de kriminelle holde op med at begå forbrydelser.

'Vi har skærpet sanktionerne, og det virker. En stor del af bandemedlemmer vil holde op med at begå kriminalitet, når de kommer ud af fængslerne,' udtaler han i avisen.

Han mener derfor, at de nuværende pladsproblemer i Kriminalforsorgen er et overgangsfænomen.

Det er i sandhed gode nyheder. Så er der ingen grund til bekymring. Og nu vi er i gang, kan vi vel også begynde at håbe på, at alle krige stopper, at alle sultne bliver mætte og at den globale opvarmning ophører.

Desværre er jeg bange for, at Tom Behnke ikke får ret. Der er ingen undersøgelser, der nogensinde har kunnet påvise, at der er sammenhæng mellem strengere straffe og mindre kriminalitet. Sådan hænger verden simpelthen ikke sammen.

USA har i mange år haft et meget strengt straffesystem. Er der derfor tomt i fængslerne? Nej, overhovedet ikke. Faktisk viste en undersøgelse sidste år, at USA i forhold til indbyggertal fængsler over ti gange så mange af deres borgere som Danmark.

Man kunne selvfølgelig vælge at se retsordføreren udtalelse som udtryk for

et øjeblikks naivitet og ikke tænke mere over det. Men det bekymrer mig, at retsordføreren bruger det som argument for at sidde med hænderne i skødet og ikke gøre noget ved de fyldte fængsler.

Og nu vi taler om retsordførere, som har indflydelse på Kriminalforsorgens udvikling: Det bekymrer mig også, at Behnkes kollega, retsordfører Kim Andersen fra Venstre, tror, at vi har et normeringssystem i Kriminalforsorgen. At antallet af medarbejdere altså automatisk tilpasser sig antallet af indsatte. Det siger han i samme artikel.

Kære Kim Andersen, fængslerne er lønsumsstyrede. De kan kun sætte de fængselsbetjente på vagt, der er lønkroner til. Det er ti år siden, at vi forlod normeringssystemet.

Jeg synes, de to retsordførere skulle komme ind i kampen og komme med nogle virkelighedsnære forslag i stedet for at basere deres politik på fatamorga-naer og forhistoriske forhold. ■

Sådan kommer det til at se ud

Fuglsang Museum på Falster var fyldt godt op med slips og habitter, da vinderen af arkitektkonkurrencen blev afsløret.

Arkitektfirmaet C.F. Møller vandt konkurrencen om at tegne det nye Fængsel på Falster. I modsætning til Statsfængslet Østjylland satser man på, at bygningerne skal ligge tæt.

Midt i december afslørede Kriminalforsorgens direktør, William Rentzmann planerne for landets nye fængsel. Det skete på Fuglsang Kunstmuseum på Falster, der ligger tæt på det sted, hvor gravemaskinerne går i gang i 2012.

Ifølge direktøren var det en helt særlig dag. Det er nemlig sjældent, at der bygges fængsler i Danmark.

"Det er en stor dag for Kriminalforsorgen. Store fængselsbyggerier sker kun et par gange i hvert århundrede. Dette fængsel kommer sandsynligvis til

at være her de næste 150 år," sagde han.

William Rentzmann tog i sin tale også fat i de problemer, der har været omkring fængslets placering.

"Jeg ved godt, at alle ikke er lige tilfredse med placeringen ved Gundslev, men vi har haft et godt samarbejde med naboerne, og jeg tror, at de bliver glade, når fængslet er færdigt. Sådan har det været andre steder," sagde han.

Også den lokale borgmester fra Guldborgsund Kommune, John Brædder, er glad for udsigten til flere arbejdspladser i området.

"Det giver et kæmpe løft til vores område. Forhåbentlig får det afsmittende virkning på både beskæftigelse og befolkningstal. Vi vil selvfølgelig gerne have, at medarbejderne bosætter sig her. Man får meget bolig for pengene, skal jeg hilse at sige. Jeg håber også, at de indsatte kommer til at sætte pris på den flotte natur og den friske luft," sagde han.

Det skal ligne en lille by

Blandt de otte arkitektfirmaer, som deltog i konkurrencen om fængslet, var det arkitektfirmaet C.F. Møller, der løb med prisen. Firmaet har blandt andet tegnet Aarhus Universitet og tilbygningen til Statens Museum for Kunst i København.

Arkitekt Mads Mandrup fortalte om arkitektfirmaets visioner for fængslet, hvor alle bygninger, bortset fra en særligt sikret afdeling, placeres sammen omkring en plads.

"Vi har hæftet os ved den kritik, der har været af Statsfængslet Østjylland, hvor der er stor afstand mellem bygningerne. Vi har derfor forsøgt at skabe en fortættet struktur med et kulturhus i midten med kirke, bederum, købmand, bibliotek, træningscenter, sportshal og et beskæftigelsesafsnit. Vi vil gerne skabe noget, der ligner en by. En form for mikrokosmos for både indsatte og ansatte," sagde arkitekten.

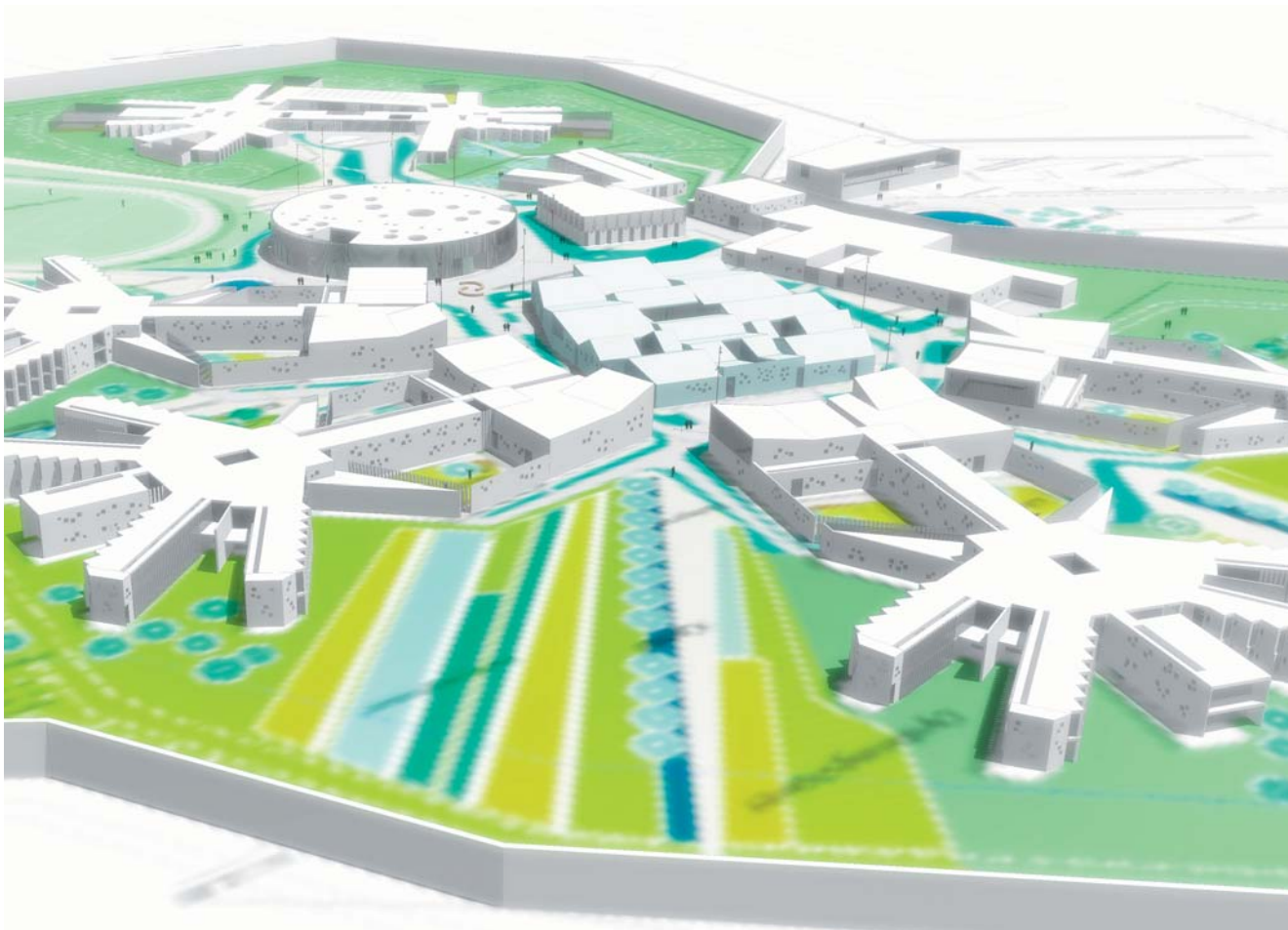
Rundt om de centrale bygninger bli-

Torvet bliver fængslets midtpunkt. Her bliver der et kulturhus med blandt andet købmand, kirke og sportshal.

Bygningerne til de indsatte bliver bygget i stjerneform. Det skal sikre gode lysforhold og udsigt til de grønne områder.

Tegning af hele fængslet

ver der fire afdelinger for de indsatte, hvor hver bygning udformes som en stjerne.

"Ideen er, at hver bygning har sin egen tæthed og identitet, men samtidig giver stjerneformen gode udsynsmuligheder til de grønne områder udenfor," sagde Mads Mandrup.

Han understregede, at de ansattes arbejdsforhold er tænkt med ind i byggeriet.

"Det skal være et sikkert sted at arbejde. Medarbejderne skal føle sig trygge. Derfor bliver der mange afgrænsninger mellem de indsatte, og

medarbejderne får områder, hvor de kan mødes."

Rundt om fængslet bliver der bygget en seks meter høj mur. Den ville Mads Mandrup egentlig gerne have været foruden: "Men vi fik trods alt en sø inden for murene," sagde han.

Tak til alle – også de indsatte

Fangekoret fra Vridsløselille var også til stede under afsløringen af fængslet. En talsmand fra koret pegede på, at stort set alle tænkelige personer havde fået tak i de officielle taler på kunstmuseet. Han mente dog, at man manglede at

takke en gruppe, nemlig de indsatte: "Uden os ville alt dette slet ikke være muligt," sagde han og fik forsamlingens bifald.

Efter planen kommer fængslet til at koste lidt over en milliard kroner, og det skal stå færdig i 2016. ■

Af Søren Gregersen

Kriminalforsorgen skal spare igen

For andet år i træk skal fængsler og arresthuse gennemføre en sparerunde. Personalereduktioner kan ikke undgås, men det må ikke ramme sikkerheden, lyder det fra Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Til trods for, at Kriminalforsorgens institutioner er propfyldte, skal de nu finde besparelser.

I alt løber det op i omkring 70 millioner kroner, der skal hentes på budgetterne i fængsler og arresthuse rundt om i landet. Besparelserne skyldes dels, at regeringen har pålagt alle statslige institutioner at spare som en del af genopretningsplanen. Dels, at Kriminalforsorgen er blevet pålagt besparelser som led i den politiske aftale for Kriminalforsorgens økonomi.

Det er andet år i træk, at der skæres i budgetterne. På samme tidspunkt sidste år blev institutioner pålagt at spare 45 millioner kroner. Det betød blandt andet, at 40 betjentstillinger blev nedlagt.

Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, ryster på hovedet over den nye sparerunde.

"Besparelser er sjældent velkomne, men man må alligevel sige, at denne sparerunde kommer på et dårligt tidspunkt. Antallet af varetægtsfængslede slår alle rekorder, arresthuse og fængsler er stuvende fulde, og vi har problemer med banderelaterede indsatte."

Han mener derfor, at fængslerne så vidt muligt må forsøge at finde pengene uden at ramme sikkerheden.

"I den nuværende situation kan vi ikke tåle forringelser på den direkte sikkerhed. Besparelserne må hentes andre

Forbundsformand Kim Østerbye, Fængselsforbundet.

steder for eksempel på administration, vedligeholdelse og de indsattes tilbud, også selvom det vil ramme arbejdsmiljøet og den dynamiske sikkerhed," siger Kim Østerbye.

Ifølge Jørgen Pedersen, der er kontorchef i Ressourcestyringskontoret i Direktoratet for Kriminalforsorgen, vil man netop forsøge at holde sikkerheden fri af sparerunden: "Vi vil ikke have, at det går ud over sikkerheden," siger han.

Umiddelbart ser det derfor ikke ud til, at der skæres i antallet af fængselsbetjente, men det er ikke sikkert. Størstedelen af besparelserne hentes formentlig ved at skære i andre medarbejdergrupper og ved at skære i budgetterne til drift og vedligeholdelse.

Sparerunde sidste år

Af det samlede beløb på 70 millioner kroner er størstedelen – nemlig ca. 45 millioner kroner – allerede besluttet ved sparerunden sidste år. Der var nemlig tale om 45 millioner i både 2010 og 2011. De aktivitetsnedsættelser, der blev besluttet dengang, fortsætter derfor i år.

Derfor er det kun 22 millioner kroner, som er helt nye besparelser. Heraf skal fængslerne finde 15 millioner og arresthusene tre millioner.

Jørgen Pedersen oplyser, at arresthusene skal hente de tre millioner kroner ved at begrænse overarbejde og spare på drift og vedligeholdelse. ■

Af Søren Gregersen

Her rammer sparekniven

Fagbladet har ringet rundt for at høre, hvor sparekniven rammer i landets fængsler.

Det ser ud til, at der blandt andet kommer fyringer og nedskæringer på drift og tilbud i kølvandet på årets sparerunde.

Værst ser det ud i Statsfængslet ved Horserød, hvor man nedlægger seks stillinger, blandt andet tre værkmasterstillinger. Anstalten ved Herstedvester skærer yderligere i postbesættelsen og nedlægger tre civile stillinger. Mens Statsfængslet Midtjylland skærer to.

Nogle medarbejdere kommer altså meget håndgribeligt til at mærke, at Kriminalforsorgens samlede budget er 70 millioner mindre i år.

Det gælder også i Københavns Fængsler, hvor der spares 3,6 millioner kroner, siger tillidsrepræsentant David Jensen.

"Resultatet af besparelserne bliver en markant dårligere opgaveløsning, stressede medarbejdere, hurtigere nedslidning af personalet, dårligere arbejdsmiljø og stigende sygefravær," siger tillidsrepræsentant John Rasmussen fra Anstalten ved Herstedvester.

"Lige nu er der ikke resocialisering. Det er ren opbevaring," siger Jesper Dalbye om økonomien i Statsfængslet i Vridsløselille.

"Den værste besparelse er på bygge- og teknikområdet, hvor der er to stillinger, der ikke er blevet genbesat. Det betyder, at de celler som skal renoveres, kommer til at stå spærret i længere tid. Det er jo ingen hemmelighed, at vi i forvejen har pres på belægget, så besparelserne kan mærkes hos alle i fængslet," siger han.

Men man har heldigvis undgået nedskæringer på tjenesteplanlægningen i Københavns Fængsler, som der ellers var lagt op til. Det er lykkedes ved at organisere og planlægge bedre.

Mere tid til at kukkelure

I Statsfængslet Østjylland er den mest alvorlige nedskæring, at en værkmasterstilling nedlægges. Det mener tillidsrepræsentant i Carsten Aagaard Sørensen.

"Konsekvensen af at værkmasterstillingen nedlægges er, at folk kommer til at sidde i længere tid og kukkelure i cel-

lerne, fordi vi ikke har et ordentligt tilbud til de indsatte," siger han.

I Statsfængslet Østjylland sparer man også den såkaldte Green Card-ordning væk, som styres af anti-doping Danmark. Når den ordning forsvinder, er risikoen stor for, at flere vil misbruge anabole steroider. Det vil forværre sikkerheden blandt de negative stærke indsatte, mener Carsten Aagaard Sørensen.

"Når dopingkontrollen ikke er systematisk mere, frygter jeg, at flere vil dope sig. Vi kan ganske vist teste, hvis vi har en mistanke, men flere vil benytte sig af det, når risikoen for at blive taget er lille. De vil helt klart gå ud over sikkerheden for personalet. Det er jo ingen hemmelighed, at folk bliver aggressive og mærkelige af de stoffer," siger han.

Når der skal findes penge i budgetterne, er man nødt til at kigge alle steder. Og ingen besparelse er for lille til at tælle med. I Statsfængslet Østjylland skal en betroet medarbejder tage sig af frankeringen af breve. På denne måde håber man at spare 100 kroner om dagen ved at undgå strafporto.

De indsatte rammes også direkte af sparekniven i Statsfængslet Østjylland. Det er nu for de indsatte egen regning, hvis de skal have forbedret deres tandhygiejne, hver etage får nu kun en landsdækkende avis og der bliver færre frisørbesøg.

2010 spøger stadig

I Statsfængslet i Vridsløselille mærker man stadig besparelserne fra 2010, men ifølge tillidsrepræsentant Jesper Dalbye har de i år fået en garanti fra ledelsen om, at der ikke skæres i personalegruppen. Men der er smalhals.

"Besparelserne fra 2010 kører videre. Sidste år blev der skåret en ledsagerpost og en socialrådgiver, og de ekstraopgaver det medførte, tager vi betjente stadig," siger Jesper Dalbye.

Han mener Kriminalforsorgen stiller urealistiske mål samtidig med besparelserne.

"Lige nu er der ikke resocialisering. Det er ren opbevaring," siger Jesper Dalbye.

På Anstalten ved Herstedvester, som er en psykiatrisk behandlingsinstitution, er både sikkerheden og den daglige kontakt til de indsatte blevet reduceret væsentligt.

"Den sidste sparerunde har for alvor haft store konsekvenser for personalet. Der er de senere år sparet mange tusinde betjenttimer i frontlinjen, ude blandt de indsatte," siger tillidsrepræsentant John Rasmussen.

Han oplever nu, at fængselsbetjente dagligt må forlade deres egen afdeling for at hjælpe på andre afdelinger, så de kan løse selv rutinemæssige opgaver. På den måde har den reducerede bemanning fået konsekvenser alle steder i fængslet, da aktivitetsniveauet fortsætter uændret.

"Det er et alvorligt sikkerhedsmæssigt problem, at vi både er færre betjente på afdelingerne og samtidig får flere opgaver, der skal løses. Vi er bundet af alle mulige aktiviteter, som forhindrer os i at have den nødvendige kontakt med de indsatte og når alarmen lyder, er vi på visse tidspunkter ikke mange, der kan frigøres," siger John Rasmussen.

Han er ikke i tvivl om fremtidsudsigterne, hvis den nuværende situation fortsætter: "Flere konflikter med de indsatte, risiko for alvorlige tilskadekomster, flere illegale stoffer i fængslet, dårligere psykiatrisk behandling, og ringere sagsbehandling." ■

Af Kristian Westfall

Statsfængslet ved Horserød skærer seks stillinger væk.

Udpluk fra fængslernes sparekatalog

Anstalten ved Herstedvester	En betjentstilling i postbesættelsen, en sygeplejerske, en regnskabsmand og en socialrådgiver skæres væk.
Institutionen Ellebæk	En stilling som depotmand genbesættes ikke.
Københavns Fængsler	To stillinger i bygge-/teknikafdelingen skæres væk og der spares på sundhedsområdet.
Statsfængslet ved Horserød	Tre værkmasterstillinger nedlægges. Det samme gælder en stilling som projektmedarbejder og stillingerne som sikkerhedschef og undervisningsleder.
Statsfængslet Midtjylland	To stillinger i undervisning/ledelse skæres væk og sundhedsområdet beskæres.
Statsfængslet Møgelkær	Der skæres i vikardækningen ved sygemeldinger.
Statsfængslet i Nyborg	2.500 timer, som skulle bruges til at nedbringe alenevagter, bruges i stedet på at lukke hullerne i budgetter og vagtplaner.
Statsfængslet Renbæk	Fængslet sparer blandt andet på udgifterne til læge, socialrådgiver og ledelse.
Statsfængslet i Ringe	Fængslet fjerner funktionærforplejningen og stopper med at holde avis.
Statsfængslet på Søbysøgård	Færre personalemøder og nedskæring på vikardækning ved sygemeldinger.
Statsfængslet i Vridsløselille	I 2010 blev der bl.a. skåret en ledsagerpost og en socialrådgiver. De opgaver er overtaget af betjente - også i 2011.
Statsfængslet Østjylland	En vagtmesterstilling nedlægges. Og der skæres på vikardækning ved sygdom. Desuden afskaffer fængslet sin Green Card-ordning med AntiDopingDanmark.

Sygefraværet stiger

Det går i den forkerte retning med sygefraværet hos landets fængselsbetjente. Det kan hænge sammen med, at fængslerne er overfyldte, vurderer Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Kriminalforsorgen er stadig en af de mest sygdomsplagede arbejdspladser i staten.

I 2010 havde hver fængselsbetjent i gennemsnit 19 sygedage. En halv dag mere end året før. Fængselsbetjentenes sygefravær er dermed dobbelt så højt som hos statens øvrige medarbejdere.

Formand for Fængselsforbundet, Kim Østerbye, er ærgerlig over, at udviklingen går i den forkerte retning.

"Da sygefraværet faldt sidste år, håbede vi, at vi endelig havde fat i den lange ende, og at fraværet ville begynde at ligne det, der er på det øvrige arbejdsmarked, men nu går det desværre i den forkerte retning igen."

Han er dog ikke overrasket over udviklingen: "Når fængsler og arresthuse er propfyldte, kan det ikke undgå at slide på personalet. Det kan mærkes, at mange fængsler og arresthuse har haft en belægning på 100 procent eller mere i løbet af året."

Sygefraværet er blandt andet steget i arresthusene, som har taget imod et rekordstort antal varetægtsfængslede. Det samme gælder Københavns Fængsler, der har meldt om fuldt hus det meste af året.

Derimod er sygefraværet uændret i de lukkede fængsler, og i de åbne fængsler er fraværet faldet.

Damp på kedlerne

I Direktoratet for Kriminalforsorgen er lederen af personalekontorets sygefraværsheden enig i, at det store arbejdspress kan være en af årsagerne til den samlede stigning i sygefraværet.

"Det er forståeligt, at vi ser en mindre stigning. Der har været damp på kedlerne i 2010. Men samlet set er niveauet stort set som i 2009, som var det laveste i de sidste ti år," siger Ask Gielfeldt Petersen.

Han peger på, at det er langtidssygefraværet, som stiger. Det vil sige sygeperioder på mere end 27 dage. Mens det almindelige sygefravær ligger stabilt.

Han tror stadig på, at det er muligt at bringe sygefraværet længere ned: "Vi giver bestemt ikke op. Vi har forståelse for, at alle kan lægge sig syge en gang imellem, men en sygemelding behøver ikke nødvendigvis at være af så lang varighed, som den er i en række tilfælde. Derfor gennemfører vi også i 2011 en særlig indsats, der indebærer tæt dialog

og kontakt med lederne i samtlige institutioner i Kriminalforsorgen – netop med fokus på målrettede handlings- og fastholdelsesplaner for langtidssyge," siger Ask Gielfeldt Petersen.

Sygefraværsheden gør lederne opmærksomme på de muligheder, der er for at støtte de langtidssygemeldte. Desuden har enheden udgivet en sygefraværshåndbog samt en praktisk guide til længerevarende sygemeldinger, oplyser Ask Gielfeldt Petersen. ■

Af Søren Gregersen

Sygedage blandt fængselsbetjente

	2009	2010	Stigning
Arresthuse	15,2	16,9	+11%
Københavns Fængsler	18,9	20,2	+7%
Lukkede fængsler	23,4	23,4	0%
Åbne fængsler	15,6	14,4	-8%
Sygefravær i alt	18,5	19,0	+3%

Note: Antal sygedage i gennemsnit pr. år. Kilde: Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Sygefraværet er steget i arresthusene og i Københavns Fængsler. Modsat er sygefraværet faldet i de åbne fængsler.

Kampen mod det lange sygefravær fortsætter

Projekt Aktiv Arbejdsmedicin forsøger at få langtidssygemeldte tilbage i uniformen ved hjælp af personlige handleplaner. Men det er svært at få de langtidssyge til at deltage.

Til trods for at Kriminalforsorgen har et stigende problem med langvarigt sygefravær blandt medarbejderne, er der foreløbig kun 22 fængselsbetjente, som har sagt ja til at deltage i et projekt om arbejdsmedicin.

Projektet har kørt siden sidste sommer med en målsætning om 75 deltagere, men mange sygemeldte er tilsyneladende ikke interesserede.

Ask Giefeldt Petersen fra Sygefraværsheden i Direktoratet for Kriminalforsorgen peger på kulturen blandt fængselsbetjentene som en af årsagerne til det lave antal.

"Vi har desværre flere gange oplevet at folk, som har fået tilbud om Projekt

Aktiv Arbejdsmedicin, har takket nej. Ofte med den begrundelse, at så syge er de ikke," siger Ask Giefeldt Petersen.

Men der kan også være andre årsager, mener Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye.

"Jeg tror ikke, at det kun er kulturen blandt fængselsbetjentene, som står i vejen for, at man melder sig til projektet. Måske har folk ikke tillid til, at arbejdspladsen vil følge de forslag, der kommer ud af projektet. Det kræver stor tillid, hvis man som betjent skal udstille sit sygefravær i et projekt som dette. Den tillid er ikke altid til stede," siger Kim Østerbye.

Positiv oplevelse

At Projekt Aktiv Arbejdsmedicin kan være en positiv oplevelse, bekræfter fængselsbetjent Pia Kjær Kryger fra Statsfængslet Østjylland. Hun er langtidssygemeldt med en skulderskade. Hun har i samspil med en socialrådgiver og en læge lavet en handleplan via projektet.

"Vi satte os ned og snakkede min situation grundigt igennem, og på intet tidspunkt følte jeg mig mistænkeliggjort. I fællesskab fandt vi ud af, hvad der skulle stå i papirerne, og det blev hele

tiden gjort klart, at det var for at hjælpe mig og ikke for at fyre mig. I mit tilfælde er der behov for en fysioterapeut og en ny lægefaglig vurdering," siger Pia Kjær Kryger.

Det var hendes leder, personale- og sikkerhedskonsulent Kaj Rasmussen, som fik hende med i projektet. Den nære kontakt med lederen er altafgørende, mener Pia Kjær Kryger.

"Det er enormt vigtigt at vide, at det betyder noget for arbejdspladsen, at man kommer tilbage," siger hun.

Man kan stadig tilmelde sig

Det er Mikkel Rand Hinrichsen fra Falck Healthcare, der står for projektet. Han oplyser, at de i februar og marts tager en ekstra tur rundt i de fængsler, der er med i pilotprojektet.

"Det er vigtigt, at fordelene ved projektet bliver kendt af både ledere og fængselsbetjente," siger han.

Han vil hverken kalde projektet en succes eller en fiasko: "Det er for tidligt at sige. Nu er vi gang, og vi kan tidligst om et halvt år aflæse projektet i statistikkerne." ■

Kristian Westfall

"Det er enormt vigtigt at vide, at det betyder noget for arbejdspladsen, at man kommer tilbage," siger Pia Kjær Kryger, der har deltaget i Projekt Aktiv Arbejdsmedicin.

Aktiv Arbejdsmedicin i Kriminalforsorgen

Aktiv Arbejdsmedicin er en metode, hvor man forsøger at finde ud af, hvorfor medarbejderen er sygemeldt. Medarbejderen taler med et arbejdsmedicinsk team, som blandt andet består af en sygeplejerske, en socialrådgiver, en fysioterapeut, en psykolog og en læge.

Efterfølgende udarbejder teamet, i samarbejde med medarbejderen, en handleplan med de ting, der skal ske, for at vedkommende kan komme tilbage i arbejde. Falck Healthcare sikrer, at handleplanen afstemmes med medarbejderens nærmeste leder. Derefter sikrer en særlig udredningskoordinator, at handleplanen gennemføres som planlagt.

Falck Healthcares arbejdsmedicinske team har fuld tavshedspligt. Alt hvad medarbejderen fortæller, forbliver mellem teamet og den pågældende medarbejder.

Slidt op efter 30 år

Det er en rigtig dårlig idé, at finansministeren vil hæve pensionsalderen for fængselsbetjente. Sådan lyder budskabet fra to fængselsbetjente, som har arbejdet 30 år i Kriminalforsorgen.

Som fængselsbetjent er den pligtige pensionsalder i dag 63 år, men finansministeren arbejder ihærdigt for at hæve grænsen til 65 år.

Ministeren argumenterer med, at alle borgere lever længere i gennemsnit. Men Claus Hjort Frederiksen kan ikke lægge denne gennemsnitsbetragtning ned over landets fængselsbetjente, lyder det fra to betjente, der er tæt på den nuværende pensionsalder.

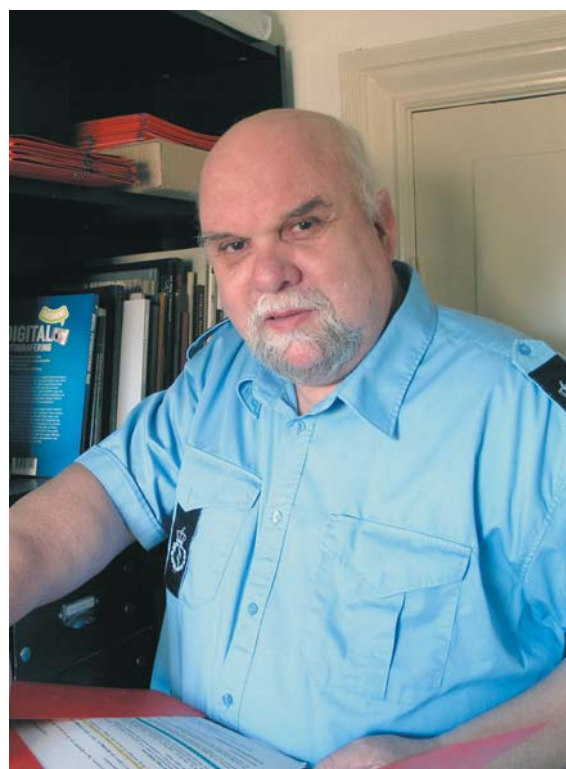
Jens Damgaard og Flemming Aagaard har været i Kriminalforsorgen i henholdsvis 28 og 32 år. De mener, at jobbet som fængselsbetjent ikke kan sammenlignes med andre stillinger på arbejdsmarkedet.

En af de ting, der er særligt ved jobbet, er, at der ikke er retræteposter i Kriminalforsorgen. Man laver det samme, ligegyldigt om man er 25 eller er 62 år. Både ung og gammel skal håndtere de indsatte, når der er vold og trusler i luften.

"Hvis der står en indsat foran dig med en kniv og en spand kogende vand, spørger han ikke om din alder, før han kaster sig over dig," siger Flemming Aagaard, der arbejder i Arresthuset i Næstved.

Han er bekymret for sine yngre kollegaer, som har udsigt til at skulle håndtere den slags situationer, når de nærmer sig 65 år: "Jeg mener ikke, man skal håndtere alvorligt psykisk syge og store rockere som 64-årig."

"Hvis der står en indsat foran dig med en kniv og en spand kogende vand, spørger han ikke om din alder, før han kaster sig over dig," siger Flemming Aagaard.

Flemming Aagaard ville ønske, at der var en form for skånejob, som man kunne varetage, når man kom op i årene. "Det ville helt sikkert gøre en forskel for mig, hvis jeg de næste par år kunne arbejde uden lige så meget fangekontakt. Men det er desværre ikke en mulighed i et arresthus," siger han.

Problemet er, at der i Kriminalforsorgen er få muligheder for at flytte rundt på fængselsbetjente, som har brug for en lidt mindre belastet arbejdsdag.

Fysisk og psykisk slid

Jens Damgaard fra Arresthuset i Esbjerg går på pension som 63-årig til maj. Han peger på, at jobbet som fængselsbetjenten slider både fysisk og psykisk.

"Det er en rigtig skidt idé at ændre på aldersgrænsen. Jeg er færdig, træt og kunne ikke fortsætte to år mere. Fysikken er ikke, hvad den har været, men det værste er det psykiske. Det konstante pres, der er på én som fængselsbetjent, tærer. Jeg er meget træt mentalt, når jeg kommer hjem fra arbejde," siger Jens Damgaard.

Nu arbejder han næsten udelukkende om dagen. Det har han ret til, fordi han er over 55 år. Men det betyder, at Jens Damgaard er på arbejde, når der er størst arbejdspress.

"Det er rart at slippe for nattevagterne, men til gengæld skal timerne hentes om dagen, og det er her, at det psykiske pres er allerstørst. Så det er ikke noget rart valg," siger han.

Claus Hjort er ikke fængselsbetjent

Flemming Aagaard ser det som en hån mod fængselsbetjentene, at finansminister Claus Hjort Frederiksen for nylig fremførte sig selv som lige så nedslidt som alle andre.

"Når finansministeren siger, at han også kan føle sig nedslidt, men at der alligevel er en sidste rest af arbejdsevne tilbage i ham, så må jeg påpege, at hverken mine kollegaer eller de indsatte kan være tjent med en fængselsbetjent, som kun har en lille rest arbejdsevne tilbage," siger Flemming Aagaard.

Han mener, at man som fængselsbetjent har krav på at være på arbejde sammen med en kollega, som er fuldt arbejdsdygtig.

"Ingen kan være tilfredse med, at man arbejder på halv kraft," siger Flemming Aagaard. ■

Af Kristian Westfall

Nu rabler det da vist for Claus Hjort

Som det fremgår af dagpressen, vil manden med den meget livlige fantasi, når det gælder om at spare, finansminister Claus Hjort Frederiksen, forringe nuværende pension til soldater med afgangsalder på 60 år og for politifolk og fængselsbetjente/værkmestre ved Kriminalforsorgen på 63 år og han har allerede nu meldt ud at hvis det ikke lykkedes ved de kommende overenskomstforhandlinger her i 2011, vil han tage sagen op i Folketinget.

Når jeg, som snart har været 28 år i Kriminalforsorgen læser sådan nogle udtalelser af finansminister Claus Hjort Frederiksen, så minder det om klar uvidenhed om den virkelige verden i dagens Kriminalforsorg.

At – vi ikke har ret mange af de gode fanger, spritbilister, skattesnydere, bankrøvere og småkriminelle, i de åbne fængsler. De får fodlænke i stedet.

At – miljøet som også er blevet værre uden for fængslerne, det følger med ind i fængslernes hverdag, dette værende de indsattes fysiske og psykiske tilstand, vi udleverer i perioder meget store mængder medicin, vi modtager gentagne gange indsatte som er så dårlige fysiske at de burde være på et plejehjem. Rollator og krykker er flittigt brugt.

At – vi hele tiden bliver bombet med nye besparelser, som gør at vi skal løbe endnu hurtigere.

Afdelingsformand Jens Højbjerg Petersen, Kærshovedgaard.

At – vi oplever at, der flere er og flere der bliver så syge af arbejdet, så de må stoppe mange år før oprindelig pensionsalder og nu kommer ministeren så og mener, at det er alt for tidlig, at stoppe når vi bliver 63 år. Nej nu rabler det da vist for finansministeren.

Jeg syntes at han skulle, prøve at være en uge f.eks. på Vestre Fængsel så han ser hvad der foregår. Her kæmper personalet for tiden med bandekriminaliteten, der følger med, ude fra samfundet ind bag murene. Det er helt grotesk, at vi her på Kærshovedgaard har 50 pladser som blev lukket ned i 2008 i forbindelse med en besparelse, når belæggene i arresthuse og lukkede fængsler er ved at eksplodere, men som altid, der er ikke politisk vilje til at bevilge de nødvendige økonomiske midler, vi står altid bagerst når der skal bevilges penge.

Jeg mener at noget, som er værd at bemærke, nævner ministeren ikke noget om i hans udspil. Hvad med deres egne meget fordelagtige ministerpensioner? Det skal der åbenbart ikke gøres noget

ved, bare de kan "rage" til sig og lade os skatteydere betale.

Det er som om den nuværende regering vil gøre alt for at fjerne nogle af de rettigheder fagbevægelsen har kæmpet for gennem mange år. Bare for at nævne nogle af dem; loft over hvor meget vi kan trække fra på selvangivelsen til fagligt kontingent, yderlig forringelse/fjerne ret til efterløn og en kraftig forringelse af tjenestemandspensionen, med start at vi skal arbejde længere. Der er en grund til at de fleste i den grad trænger til at trække sig tilbage ved de 63 år eller måske tidligere - noget som vores forhandlingsberettigede organisationer har kæmpet for hver gang ved overenskomstforhandlingerne, men denne gang ser det ud at der ikke gives ved dørene. Vi skal tvært imod kæmpe for beholde det vi har. ■

Af Jens Højbjerg Petersen,
formand for Fængselsforbundets
lokalafdeling på Kærshovedgaard.

Højere pensionsalder forringer arbejdsstyrken

Finansminister Claus Hjort Frederiksen har et ønske om at hæve pensionsalderen for tjenestemandsguppen i politi, forsvar og Kriminalforsorgen.

"Det må ikke være dåbsattesten, der afgør hvor når folk skal gå pension" og "der er ingen grund til, at tjenestemænd ikke skal følge intentionerne i Velfærdsforliget" er hans argumenter.

Argumentet om dåbsattesten

Desværre er dåbsattesten ikke det vigtigste parameter for om en fængselsbetjent kan fortsætte sin tjeneste frem til 65 år eller mere. I vores branche, Kriminalforsorgen, er det begrebet tjenstydighed, der er nøgleordet. En fængselsbetjent skal kunne udføre alle de opgaver, der ligger i jobbet for at kunne være ansat i et arresthus eller et fængsel, uanset alder og køn. Der er ingen differentiering i kravene. Alle skal kunne alt, hvad enten du er 24 eller 64.

Kan man så det samme som 64 årig som 24 årig.

Jeg tror ikke, der er mange brancher der kan fremvise medarbejdere, hvor seniorerne kan præstere det samme som de yngre medarbejdere. Det er selvfølgelig altid muligt at finde en solstrålehistorie. Det er hyppigt brugt, hvis man skal plædere for en eller anden sag. Skal man f.eks. stille sig an med det standpunkt, at rygning på ingen måde er sundhedskadeligt, så finder man en gammel knark på 92 år der konstant har haft en pibe i kæften siden han var 14 år og se hvor superfint han har det - ergo gaudeamus igitur. På tilsvarende vis er der fra tid til anden tonet en ældre indigneret borger frem på tv-skærmen og er særdeles utilfreds med at vedkommende

Fællestillidsrepræsentant

Robert Filtenborg Demény.

har nået pensionsalderen og skal forlade arbejdsmarkedet. Regeringen er i oprør. Det man aldrig hører om i de sager, er arbejdsgiverens vurdering. Var det alene alder, der var afgørende? Var pågældende fuldt funktionsdygtig? Det siger man ikke rigtig noget om.

Tårnhøjt AES bidrag

Hvad er det, der er så specielt ved Kriminalforsorgen, som gør at det er vigtigt for betjentene at fastholde deres pensionsalder på 63 år med mulighed for at gå når man fylder 60 år. Til at starte med så er vores job på top-ti over de farligste job. Vores AES bidrag (arbejdsmarkedets erhvervs sygdomssikring) har indtil for nylig været tårnhøjt. Vores bidrag var højere end danske soldaters og Danmark er et land, der er i krig. Når jeg skriver "indtil for nyligt", så er det

fordi bidraget er faldet. Er jobbet som fængselsbetjent blevet mere sikkert? Nej! Vi er blot blevet flyttet over i en anden og større forsikringsgruppe, så der er flere til at betale. Der er altså tale om talmagi.

Nogen ville måske finde, at det at kunne gå på pension som 60 årig, er lidt tidligt. Hvis man ikke tager højde for de udfordringer Kriminalforsorgens medarbejdere har, så er der en vis sandhed i det. Vores problem er imidlertid, at ganske ofte er fængselsbetjentene slidt ned længe før det de fylder 60. Der sker et eller andet med os, når vi kommer op sidst i 50'erne. Der ses en tendens til en mere defensiv tilgang til fangerne. Vi synes at have stadigt vanskeligere at tilpasse os nye arbejdsmetoder, regler, IT m.m.. Som jeg nævnte tidligere, kan man altid finde solstrålehistorier, men den generelle tendens er ikke til at tage fejl af. Mange fængselsbetjente er faktisk nødt til, af fysiske og psykiske helbredsårsager, at holde før de er fyldt 60 år. Det er de mennesker, hvoraf mange har arbejdet for staten en stor del af deres arbejdsliv, som regeringen nu vil tvinge til at fortsætte i tjenesten uden hensyn til om de er tjenstdygtige eller ej.

Hvordan skal det nu gå?

Hvis jeg tager udgangspunkt i mit eget tjenestested, så vil vi i perioden 2018 til 2023 have 42% af den uniformerede gruppe, der er mellem 60 og 65 år. Er det realistisk at så gamle medarbejdere skal kunne tumle den fangepopulation, som vi har nu om dage? Befolkningen kender jo godt de kriminelle typer. De har set og hørt om dem i medierne og ofte gysset. De ender, alle som en, hos mig og mine kolleger og vi skal være sammen med dem i måneder og år. Jeg ved ikke hvor finansministeren har sin viden om fængselsarbejde, men det kunne se ud om som om at den stammer

fra Matador, hvor Grisehandler Oluf Larsen som bekendt fik en tur i spjældet for at have et billede af Hitler på undersiden af lokumslåget. En festlig scene må jeg medgive, men ikke repræsentativ for arresthus- og fængselsarbejde i vore tider.

Hvordan ser min egen situation ud?

Jeg begyndte på arbejdsmarkedet den 15. august 1977 og har arbejdet og betalt skat hver dag siden. Når jeg fylder 60 år har jeg arbejdet uden afbrydelser i 41 år, heraf de 37 i Kriminalforsorgen. Jeg har bokset med fangerne, jeg er blevet truet med død og ødelæggelse så mange gange, at det er et mirakel, at jeg er her endnu. Jeg har en rygskade efter at være blevet sparket i ryggen. Arbejdsskaden blev anmeldt af mig, men aldrig fulgt op. Der var jo ikke den store viden om de ting tilbage i 80'erne og som følge af hændelsen har jeg kroniske rygsmerter. Hvordan har jeg så håndteret det. Jeg har brugt mit gode humør og fået det bedste ud af tingene. En gang truede en fange med at komme hjem til mig og slå min kone ihjel. "Fint" sagde jeg "du får 16 år og jeg får 1,6 million". Hverken jeg eller min kone så mere til skurken, men sagen er at det slider på folk at arbejde i atmosfære, der er præget af negativitet og trusler.

Omlægninger i arbejdet

Min plan har været at gå som 60 årig. Lægger jeg 8 år mere til de 52 år jeg er nu, ser jeg for mig, at grænsen er nået. Jeg tror ikke, at jernvilje og godt humør kan trække læsset i yderligere 5 år. Allerede nu er jeg rimelig mat når jeg kommer hjem fra vagt. Mange og modsatrettede opgaver. Der er et højt arbejdstempo uden mulighed for at prioritere. Kunne man forestille sig, at vi fortalte politiet, at i dag kan vi ikke tage

imod fanger fordi vi sagsbehandler. Vi kan ikke nægte at tage fanger ind, selv om vi ikke har plads til dem. Jeg vil altså når jeg fylder 60 år have arbejdet 37 år i et system, der er overudnyttet og ofte i en kaoslignende tilstand. Kunne jeg ikke strække mit arbejdsliv ved at få et lettere arbejde uden fangekontakt og mindre stress? Det kunne da være dejligt, men desværre har talrige sparerunder gjort kål på alt hvad der minder om skånejobs, så det er ikke en mulighed. Man kan altså sige at der er et ønske om at de ældre medarbejdere skal være til rådighed for Kriminalforsorgen, men Kriminalforsorgen er, som det er i dag, ikke til rådighed for dem.

Ære eller ej

Jeg synes jeg har gjort det nogenlunde og forsøgt at være en god medarbejder og kollega. Jeg har set for mig, at jeg kunne forlade Kriminalforsorgen som 60 årig med en vis ære i behold. Såfremt jeg skal fortsætte, er der absolut en sandsynlighed for, at helbredsskavankerne tager overhånd og at det ultimativt kan tvinge mig ud af systemet. Jeg vil let kunne komme i modvind hos de yngre kolleger for at være det gamle fjols, der altid er syg og når han er her, så trækker han ikke sin del af læsset. Samtidigt vil jeg sidde som en prop i systemet og det vil ikke være muligt at få yngre og friske medarbejdere ind. Kriminalforsorgen er voldsomt presset som virksomhed og derfor kan jeg til en vis grad forstå, at arbejdsgiveren og mine kolleger kan komme til at se på mig som en belastning. Det overordnede krav er jo, at jeg skal indgå som en 100%'s medarbejder. På min side har jeg ingen andre muligheder end at stride videre, idet jeg ikke har råd til at lade være. Den værdige afsked jeg håber på, kan imidlertid let blive til, at jeg glider nedenunder af systemet som et socialt tilfælde. Hvorfor skulle jeg være

bedre end de mange, der nu er reduceret til tal i statistikken over dem der er skredet i svinget?

Hvad drejer det her sig egentlig om?

Er det mangel på arbejdskraft og påstand om aldersdiskrimination, der ligger til grund for finansministerens planer om at tvinge en højere pensionsalder igennem for fængselsbetjente. Det kan jeg have min tvivl om. Det kunne være at han ville slippe lettere om ved pensionsforpligtelsen. Politikerne er vel vidende om fængselsbetjentes arbejdsmiljøproblemer med stor nedslidning og derfor er en dyr medarbejdergruppe. Fængselsforbundet har i hvert fald ved talrige lejligheder lagt tallene frem, så det er vanskeligt at påberåbe sig uvidenhed i dette spørgsmål.

Går vi i fremtiden på pension som 60 årige, ikke fordi vi vil, men fordi vi ikke kan mere, så vil vi efter de nye regler blive straffet på pengepungen. Går vi ved det fyldte 60 år vil vi få en så stor reduktion i pensionen, at den kan blive vanskeligt at leve af.

Derfor kære politikere, lad os få en ærlig debat om det projekt. Jeg trænger til at blive overbevist om, at denne øvelse med at hæve den pligtige afgangsalder, ikke blot er kassetænkning i ædel indpakning. Min umiddelbare opfattelse er, at hele øvelsen drejer sig om at finansministeren gerne vil kvitte sig med ældre tjenestemænd - han vil bare ikke betale for det. ■

*Af Robert Filtenborg Demény,
Fængselsbetjent Arresthuset i Silkeborg
& Fællestillidsrepræsentant
Arresthusene Midt- og Nordjylland*

Jul og nytår iført sikkerhedsslips

Flere medarbejdere havde igen i 2010 byttet juleslipset ud med et sikkerhedsslips i Anstalten ved Herstedvester.

For de fleste i Danmark er den 24. og 31. december en fridag, man nødigt går glip af. Der er dog nogle fængselsbetjente som helt frivilligt går på arbejde jule- og nytårsaften – og ifølge dem er det slet ikke så ringe.

Selvom det er jul og nytår, er der nogle samfundsopgaver, der skal varetages. Sygehuse, brand- og politistationer holder dørene åbne hele året. Omvendt skal dørene helst være lukkede i landets fængsler.

Men er der slet ikke julestemning hos de betjente, som tager vagten? Jo, betjentene på Anstalten ved Herstedvester sørger selv for, at der kommer julelys i øjnene og and, flæskesteg og brun sovs på bordet.

Faktisk er juleaften meget hyggelig, lyder det fra fængselsbetjent Amier Al-Amier fra anstalten. Han har tilbragt de sidste syv juleaftener i fængselsuniform.

"Det er virkelig en hyggelig aften. Alle på vagt spiser julemiddag sammen og spiller pakkeleg. Der er en speciel stemning hos både indsatte og ansatte," siger Amier Al-Amier.

Han har været fængselsbetjent siden 2004. Med sin muslimske baggrund og opvækst i Syrien er julen ikke et af årets højdepunkter. Men han ved, at julen er vigtig for andre, og han er glad for at kunne hjælpe sine kollegaer.

Det er også syvende gang, at Jesper Frederiksen skifter juleslipset ud med et sikkerhedsslips. Han er single, har ingen børn og derfor er det ikke så vigtigt for ham, om han åbner gaver lige netop den 24. december. Han synes, det er vigtigst, at kollegaerne med børn får fri.

"Juleræset siger mig ikke så meget. Jeg ser min familie i de andre juledage, og så giver det andre muligheden for at være sammen med deres familie juleaften," siger Jesper Frederiksen.

Julefreden sænker sig

Selvom Anstalten ved Herstedvester har nogle af Danmarks farligste indsatte, oplever både Amier Al-Amier og Jesper

Frederiksen, at juleaften i fængslet er en rolig og rar aften.

"Indsatte og fængselsbetjente er enige om, at denne aften er der ingen, der gider ballade. De indsatte organiserer sig selv i madgrupper, og i det hele taget går aftenen stille og roligt," siger Jesper Frederiksen.

Ifølge Amier Al-Amier har de fleste indsatte vænnet sig til julen i fængslet. Det gælder dog ikke de varetægtsfængslede.

"Varetægtsfængslede er tit meget frustrerede over at sidde inde juleaften, fordi deres situation er uafklaret. Men hos os, hvor der sidder mange med lange domme, er juleaften en god aften, som adskiller sig fra den sædvanlige trummerum," siger han.

Stærkt nytår

Også syv dage senere – nytårsaften – er der betjente på vagt. I år var fængselsbetjent Thomas Nonbo fra København Fængsler en af dem.

Det er fjerde år i træk, at han snupper dobbeltvagten i stærke-afdelingen, så han og kollegaerne var forberedt.

"Vi fire, som var på aftenvagten, havde selv lavet oksemørbrad. Det, der blev serveret fra fængslets side, var ærlig talt noget skidt," siger Thomas Nonbo.

Fra klokken 21 var han alene på vagt, men de indsatte sørgede for, at der kom lidt fest og ballade i afdelingen. Da klokken slog tolv hamrede og bankede de på celledørene og råbte 'godt nytår' til hinanden.

"Der var lidt larm fra cellerne ved midnat, men det må betegnes som meget uskyldigt," siger han.

Uskyldig må man også betegne Thomas Nonbos egen markering af årsskiftet.

"Jeg kunne fejre nytår ved at hoppe alene ned fra en stol, og spise et stykke smørrebrød. Bagefter gik jeg rundt til kollegaer og ønskede godt nytår," siger han.

Men den farvestrålende fyrværkerihimmel blev han trods alt ikke snydt for:

"Fra nordfløjens øverste etage kunne jeg se nytårsraketterne inde over København. Det var virkelig flot."

Resten af natten forløb roligt, og Thomas Nonbo blev afløst klokken seks af nytårsfriske kollegaer.

Ikke sidste gang

På spørgsmålet om jule- og nytårsvagterne i fængslet kunne trække igen, svarer både Thomas Nonbo, Jesper Frederiksen og Amier Al-Amier: Ja.

"Det er jo sindssygt hyggeligt! Vi savnede dog at få besøg af nogen af lederne, som vi plejer. Det betyder nemlig meget, at vi ved, det bliver værdsat, når vi tager tjansen juleaften," siger Amier Al-Amier. ■

Af Kristian Westfall

Indsatte involveres i udviklingen af Københavns Fængsler

I efteråret 2010 har Københavns Fængsler gennemført en tilfredshedsundersøgelse blandt de indsatte for at få deres feedback på, hvordan de oplever livet som indsat på Københavns Fængsler og hvad der kan forbedres.

Hvordan opleves et fængselsophold? Og hvordan kan man eventuelt forbedre forholdene for de indsatte i et lukket fængsel? På Københavns Fængsler har man valgt at spørge de indsatte om dette.

I efteråret 2010 gennemførte Københavns Fængsler en brugerundersøgelse, hvor man stillede de indsatte 36 spørgsmål gående på emner som modtagelse, transport, skole, fritidsaktiviteter, forplejning, besøg og meget mere. Det var medarbejdere, der som led i deres merkonomuddannelse gennemførte undersøgelsen og på baggrund af de indkomne resultater udarbejdede deres projektopgaver i merkonomfaget "Ledelse i praksis".

Resultaterne

Hovedresultaterne

fra undersøgelsen, at:

- 74 % af de 538 indsatte har svaret.
- De indsatte svarer meget reflekteret på spørgsmålene, og kommer med flere konstruktive løsningsmodeller til der, hvor de ser problemer.
- 85 % af de besvarende indsatte, betegner deres forhold til betjentene som godt eller ok. Kun 11 % har svaret, at de synes, de har et dårligt forhold. 5 % har ikke svaret.

Fængselsinspektør Peter Vesterheden er især glad for det sidstnævnte resultat:

Fængselsinspektør Peter Vesterheden.

"Jeg tolker dette resultat som et stort skulderklap til fængselsbetjentene/fængslet. At vi formår at have opgaven i centrum og finde balancen i hverdagen. At vi formår at håndtere frihedsberøvelsen på professionel vis og bevare et konstruktivt forhold til de indsatte, der gør, at hovedparten af de indsatte fortsat ser forholdet imellem parterne som godt/ok. 30 % peger så dog på, at de ikke synes, at ansatte har tid nok til at tale med dem.

Og så skal det også nævnes, at jeg synes, at det egentligt er ret flot af de indsatte, at de formår ikke at projicere eventuelle frustrationer over deres varetægtsfængsling over på personalet i denne besvarelse. Det kunne man ellers forestille sig, ville være meget fristende – og menneskeligt at gøre."

Resultatet betyder dog ikke, at nu vi stiller os tilfredse med det, forklarer Peter Vesterheden. De indsatte pegede i samme tilfredshedsundersøgelse på, at forholdet mellem indsatte og ansatte fortsat er et vigtigt indsatsområde, og det er noget, vi vil arbejde videre med i 2011.

Undersøgelsen viste også, at de ind-

satte ikke er tilfredse med maden. Særligt tørkosten (brød / pålæg) er der markant utilfredshed med. Hele 59 % synes, at den er dårlig. Her er et område, hvor vi konkret kan sætte ind – og det gør vi. Det skal dog nævnes, at vi "servere" ca. 200.000 tusind portioner årligt – så det er ikke mange penge, vi kan bruge, men vi kan tænke mere kreativt – sammen med de indsatte.

Nogle af resultaterne fra undersøgelsen overrasker os. Fx er 29 % utilfredse med de fysiske forhold i Besøg. Vi synes selv, at vi har fået nogle meget fine rammer både på Vestre og i Blegdamsvejens Fængsel. Så det vi vil gøre er at få gennemført nogle fokusgruppeinterviews for at få bedre forståelse for den relativt høje utilfredshedsprocent.

I øvrigt skal alle resultaterne naturligvis drøftes med talsmændene, fastslår han.

Projekter, der allerede er sat i gang

Et af de områder, som de indsatte har peget på, bør forbedres, er informationsmaterialet/informationsgraden ved indsættelsen. Hvis en person aldrig været indsat før, er der meget nyt at forholde sig til og den generelle krisetilstand, som man kan forvente, at rigtigt mange indsatte befinder sig i, er med til, at vi skal være ekstra opmærksomme på både om vi får formidlet på den rigtige måde og indholdet i det vi formidler.

For at støtte op herom igangsætter Københavns Fængsler i 2011 en vejlederuddannelse for medarbejderne i Modtagelsesafsnittet. Vejlederuddannelsen skal således være med til at styrke vores information - også så at det ikke er medindsatte, som "styrer" informationerne.

"INTRO til fængselslivet" er et andet projekt, som sættes i gang i 2011 af

Københavns Fængslers Beskæftigelsesafdeling. Projektet går ud på at etablere et intro-forløb for alle indsatte. Samlet vil der være tale om et forløb på 3-4 ugers varighed og i de uger skal de indsatte få et større kendskab til, hvad det vil sige at sidde i fængsel, lære om retssystemet og – ikke mindst – om forven-

tet adfærd. Alt sammen for at sikre en bedre hverdag for alle.

"Samlet har det været en meget positiv oplevelse og proces, som absolut giver mod på mere brugerinddragelse", slutter Peter Vesterheden. ■

Af Lone Haubro

Projektleder Rikke Bjerregaard.

Merkonomstuderende medarbejderne foretog undersøgelsen

Københavns Fængslers tilfredshedsundersøgelse/brugerundersøgelse er i høj grad blevet drevet af fængslets eget personale. 17 medarbejdere afsluttede merkonomkurset 'ledelse i praksis' – heraf er 13 fængselsbetjente. 2 af de 17 er tilidsrepræsentanter.

Deltagelsen på merkonomkurset er foregået sideløbende med arbejdet, og de studerende fik som en del af denne uddannelse til opgave at udføre og præsentere undersøgelsen for indsatte og kollegaer. På baggrund af de indkomne data foretog de en analyse af nogle af undersøgelsens områder, hvilket resulterede i nogle, for fængslet, meget brugbare refleksioner og rapporter.

Merkonomerne har efter endt eksamen fremlagt deres konklusioner og diskussioner fra deres rapporter for Københavns Fængslers samarbejdsudvalg.

"Det er vigtigt, at alle i organisationen tager del i denne undersøgelse og at vi mindsker afstanden mellem ledelse og medarbejder i forhold til arbejde med de problemstillinger, som vi har fået fokus på baggrund af brugerundersøgelsen/tilfredshedsundersøgelsen og merkonomernes eksamensprojekter. Vi skal tale åbent om de ting, vi er gode til, men i høj grad også tale om de ting, vi kan blive bedre til", forklarer projektleder Rikke Bjerregaard fra Københavns Fængsler.

Kumla

- et A-sikret fængsel i Sverige

I oktober måned 2010 var vi på studietur med vores lokale fagforening til Sverige, med det formål at se Kumla, et A-sikret fængsel.

Det var en stor oplevelse at se hvordan man gør i Sverige. Denne oplevelse synes vi, at vores kolleger skal have en indsigt i.

Vi ankom til Kumla tirsdag morgen den 13. oktober, hvor vi havde en aftale med deres personalemedarbejder.

Vi blev udspurgt ved det ydre hegn omkring hvem vi var og hvem vores kontaktperson var.

Vi blev nu vist ind i personalehuset, hvor vi fik en grundig gennemgang af den Svenske Kriminalforsorg, som i korte træk kan forklares således:

- Kumla blev opført i 1965. Det er siden blevet udbygget og har gennemgået en omfattende renovering, som stadig er i gang. Pt. afsoner der 340 indsatte, men når den næste store renovering er gennemført er der plads til 499 indsatte.
- Uddannelsen til fængselsbetjent tager 7-8 uger, hvorefter man kan specialisere sig inden for det område der tiltaler en mest. Man er stort set under uddannelse hele tiden, dvs. man er hele tiden opdateret inden for hvert sit felt. Det er obligatorisk 2 timer hver anden måned for alle ansatte, at gennemgå konfliktløsning. Formålet er at styrke en fælles linje.
- Når en indsat sidder i varetægt påbegyndes en nedtrapning af evt. stimulanser. Derfor har man stort set ikke aktive misbrugere på Kumla.
- Når straffen er ikendt og denne er 4 år eller derover bliver indsatte flyttet til modtagelsesafdelingen. Dette gælder alle indsatte i hele Sverige. Her sidder de så typisk i 5-6 uger, hvor de bliver vurderet af personale og psykologer. Herefter bestemmes det hvor de skal visiteres hen. Der tages hensyn

Kumla er taget i brug i 1965.

- til kriminalitetens art og bandeforhold. Placeringen sker ud fra en vurdering af, hvor den indsatte passer ind. Formålet er at imødegå mulige konflikter. Fængslerne er kategoriseret fra A til E, hvor Kumla er i klasse A.
- Hvis man visiteres til Kumla, vil man typisk afsoner på en fællesskabsafdeling med 10-15 indsatte på hver afdeling. Det hele overvåges fra et vagtkontor i midten der holder øje med 2-3 afdelinger. Dette kontor har desuden kameraovervågning af alle fællesarealer på afdelingerne. På hvert afsnit er der tilknyttet 6-8 betjente pr. vagt.
- Mange af de indsatte arbejder på en intern arbejdsplads, der producerer møbler til anvendelse i Kriminalvården og andre institutioner. Der er store værksteder med træ, jern og metal. Der er tillige en stor skoleafdeling, hvor de indsatte kan sidde i små glasbure og koncentrere sig om undervisningen. Der er opdaterede computere til rådighed, dog ingen internetadgang, men der arbejdes på en sikker begrænset internetadgang (intranet)
- Euforiserende stoffer bliver meget sjældent fundet, især efter de har indført passivt søg med hunde på de besøgende. Antallet af

besøgende er også faldet drastisk efter indførelsen af disse hunde. Hverken besøgende eller indsatte må have nogen form for forplejning eller andet med til besøget. I besøget kan man købe diverse nydelsesmidler.

Mobiltelefoner eksisterer ikke blandt de indsatte, da disse også bliver opsnappet ved besøg. Desuden er indkastningsmulighederne ikke eksisterende, da der er 100 m fra ringmuren og ud til yderste hegn.

Alle lastbiler og varer i det hele taget bliver læsset af i en stor hal, hvor alt bliver gennemlyst, og derefter læsset på egne vogne.

Efter denne gennemgang blev vi visiteret ind i selve komplekset. Det foregik med metaldektektor og gennemlysningsapparat.

Vi begyndte i personaleområdet, hvor der var et topmoderne kondirum, samt en stor og flot kantine, hvor der kunne købes diverse retter.

Vi gik nu videre til isolationsafdeling og sygeafdeling. Denne transport foregik via et tunnelsystem, hvilket var gældende for al transport afdelingerne imellem. Dvs. der var ingen trafik på terrænet overhovedet. De indsatte var alle iført ens dragter så problemet med hierarki var minimeret på den front. Det er også lettere, fordi de skal igennem me-

Det ydre hegn er placeret 100 meter fra ringmuren, så der ikke er indkastningsmuligheder.

taldetektor til og fra arbejde. En anden ting der virkelig faldt os i øjnene var rygepauser. Der måtte KUN ryges på gårdture. Cigaretter og ild blev opbevaret af personalet. Der var dog nogle steder, hvor personalet måtte ryge.

På isolationen fik vi en kort orientering omkring hvordan og hvorfor de indsatte endte der. Hvis en indsat forbrød sig mod de interne regler, endte de der i 10 dage, hvorefter udelukkelsen blev taget op igen. De har ikke nogen decideret strafcelle, men bruger i stedet udelukkelsen. De har en del obs-celler, og en af dem var total lydisoleret. Desuden var der kamera i alle obs-celler, hvilket muliggjorde forsvarlig observation. Alle døre til celler åbnede udad hvilket stort set umuliggør blokering af cellen. Ligeledes var der låger i døren til påsætning af håndjern, og desuden var der en lille låge til observation samt udledning af medicin.

Udrustningen på isolationen var stav, peberspray og håndjern. Dette var obligatorisk for isolationspersonalet. Stav og peberspray blev også båret af enkelte andre i personalet, således at der altid var nogen i nærheden, der havde disse redskaber.

Afdelingerne var separat placerede med ringmur imellem, men dette var intet problem, da det, i vores øjne, geniale tunnelsystem muliggjorde lynhurtig assistance.

Der var også en særlig sikret afdeling. Her var der dog kun adgang for det tjenestegørende personale. Denne afdeling var inde bag en ekstra ringmur, og havde sikkerhedsudstyr der hindrede landing af helikopter på terrænet.

Efter en meget grundig gennemgang sluttede vi af med fremvisning af deres lokale med udstyr til indsatsstyrken. Her fik vi en orientering af deres sikkerhedschef. Han fortalte bl.a., at de træner et A-hold 12 gange om året, deres B-hold var desværre blevet ramt af besparelser, så de trænede "kun" 8 gange om året. Han fortalte at den svenske kriminalforsorg for 15-20 år siden havde store problemer med bander og rockere i fængslerne, og indsatsstyrken var en gang om ugen ude og nedkæmpe optøjer. For at imødegå denne uheldige udvikling, kiggede man bl.a. mod Skotland og Norge, hvor man brugte mere konsekvens i afsoningen. Man splittede bl.a. de indsatte

op i mindre afdelinger og indførte større personaletæthed. Man indførte et belønningssystem, som betyder, at de indsatte skulle yde noget før de opnåede goder. Han udtalte også, at de fleste konflikter blev løst fordi personaletætheden var så stor (der er hele tiden en til at tage over). Bl.a. kunne han oplyse, at man kun havde haft én fiksering i sikringscellen i 2009. Han lagde også vægt på, at det var vigtigt, at der ikke alene var gode rammer for de indsatte, men især også for personalet. Det skal bemærkes, at vi overalt mødte personale, der virkelig udstrålede stolthed og glæde ved deres arbejde. Man var ikke i tvivl om, at de virkelig brændte for deres arbejde.

Omkring sygefraværet kan nævnes, at dette var lavere end vores. Da man i Sverige opgør dette lidt anderledes end hos os, kan vi ikke overføre tallene direkte. Men et forsigtigt skøn siger ca. 8 dage på Kumla, mod gennemsnitligt ca. 20 dage hos os.

Vi var nu færdige med rundvisningen. Den havde varet fra kl. 9.00 til 15.00, men tiden var fløjet af sted, fordi det hele var så spændende. I vores øjne virker det som om Sverige er langt foran, fordi de problemer, de havde for 15-20 år siden, er dem vi slås med i dag, så man kan håbe, at beslutningstagerne kigger nordøst på næste gang man skal bygge nyt fængsel i Danmark. Men det der tiltalte os mest var, at de indsatte skulle yde noget, for at få noget, og ikke bare modtager goder pr. automatik. ■

Af Anne-Kristine Sulbæk og K. Knudsen

Skiltet viser, at man er på rette vej – hvis man er personale eller besøgende.

Oversigtskort: Kumla er under ombygning og når renoveringen er afsluttet, vil der være plads til 499 indsatte.

Tanker efter 30 år i Kriminalforsorgen

Den 1. februar 2011 var det 30 år siden jeg blev ansat i Kriminalforsorgen, det giver anledning til lidt eftertanke.

Det har grundlæggende været 30 gode år, først de 26 år i Statsfængslet i Horsens, herefter de 4 år i det nye Statsfængslet Østjylland, jeg kan ikke helt forstå, at der er gået så lang tid. Jeg kan ærligt sige, at der kun har været få perioder, hvor jeg ikke har været glad for mit arbejde.

Arbejdet har ændret sig meget, og kravene til en god fængselsmand har også ændret sig betydeligt. Jeg hører ikke til dem der mener, at alt var bedre i gamle dage, men vi står dog, som jeg ser det, efter nogle år med den ene spare-runde efter den anden, med en række udfordringer og valg, som vil være afgørende for, om vi fortsat kan have verdens bedste Kriminalforsorg, og være en tryk og attraktiv arbejdsplads for de ansatte.

Det får mig til at tænke på en gammel historie:

Det offentlige og det private skulle have en ro konkurrence. Det private stillede op med fire roere og én styrmand, det offentlige stillede op med fire styrmænd og én roer. - Det private vandt. Det offentlige var ikke glade for nederlaget og besluttede derfor, at nedsætte en arbejdsgruppe som skulle analysere forløbet (Sikkert med lidt ekstern konsulenthjælp).

Ansaret blev placeret og løsningen var helt klar...roeren blev fyret.

"Mennesker før systemer"!, det sagde Anders Fogh på et tidspunkt, men disse tanker er ikke rigtig slået igennem i Kriminalforsorgen. Kontraktstyring, klientsystem, VAT, LIS, journalisering, øge-

de krav til dokumentation mv., har medført, at flere og flere resurser bliver brugt til opgaver, der ikke alle direkte relaterer til vores kerneopgave, nemlig at være synlig på afdelingen og have kontakt med de indsatte.

Netop det, at kunne være til stede på afdelingen, kende de indsatte, vide hvad der foregår, have tid og overskud til at kunne give de indsatte rådgivning og vejledning, samtidig med at vi løser ordens- og sikkerhedsmæssige opgaver på en måde, således at de stadig oplever, at have fået en fair behandling, det er helt afgørende for at det overhovedet giver mening, at tale om dynamisk sikkerhed.

Når vi samtidigt ser på det meget høje belæg, sammensætningen af klientellet, som mere og mere bærer præg af bandekonflikten udenfor, sammenholdt med en voldsom stigning i antallet af vold og trusler, både mellem de indsatte og mod personalet, så er det jeg mener, at tiden at kommet til at træffe et valg.

Vi har efter min mening nået smertegrænsen for, hvor lidt personale der kan være ude på afdelingerne, måske har vi allerede overskredet den. Hvis vi fortsat

skal have verdens bedste Kriminalforsorg, så må der være sammenhæng mellem vores opgaver, og de resurser vi får.

Spørgsmålet er om vi virkelig har brug for, at registrere og dokumentere alting ned til den mindste detalje? Skal selv den mindste klage over, at en indsat har fået avisen fem minutter for sent, virkelig behandles i alle instanser?

Jeg er klar over, at der er et politisk krav til at få dokumenteret, hvad man får for pengene, men det har efter min mening medført, at der er kommet mere fokus på form end på indhold, bare formaliteterne er i orden, er der ingen problemer.

Hvis jeg kunne få tre ønsker til de sidste syv, otte, ni eller hvor mange år der nu går til jeg bliver pensioneret, kunne det være.

- Mere fokus på vores kerneopgave.
- Erkendelse af, at når man sætter flere i fængsel, så koster det flere penge.
- Mennesker før systemer, mindre bureaukrati og mere resocialisering.

Med disse få og beskedne ønsker, vil jeg sige tak for de første 30 år i Kriminalforsorgen, jeg glæder mig til at arbejde videre, og vil efter bedste evne, yde mit bidrag til at bibeholde en tryk og attraktiv arbejdsplads for os alle. ■

*Af afdelingsleder
Hans Basse,
Statsfængslet Østjylland.*

GENERALFORSAMLINGER

Fængselsforbundet Lokalafdelingen i Nyborg

afholder ordinær generalforsamling samt valg af TR

Fredag den 11. marts 2011 kl. 19.00 i personalehuset

Fra bestyrelsens side håber vi, at så mange som muligt møder op og giver deres mening tilkende.
Indflydelse koster en indsats!

Vel mødt.

På foreningens vegne
Tillidsrepræsentant/Lokalafdelingen i Nyborg
Bo Sørensen - tlf. 23 41 05 26

Fængselsforbundet Herstedvester Afdeling

afholder ordinær generalforsamling samt valg af TR

**Onsdag den 23. marts 2011 kl. 14.30
i personalehuset på Larsens Plads**

Indkomne forslag skal være bestyrelsen i hænde
senest onsdag den 9. marts 2011.

På bestyrelsens vegne
John Rasmussen
TR/Formand.

Fængselsforbundet Lokalafdelingen Kærshovedgaard

afholder ordinær generalforsamling

**Onsdag den 2. marts 2011 kl. 19.00
i vores personalehus "Gimle"**

På bestyrelsens vegne
Jens Højbjerg Petersen
Formand/tillidsrepræsentant

Fængselsforbundet Arresthusene Syd-Sdr.jylland og Fyn

afholder ordinær generalforsamling

**torsdag den 24. marts 2011 kl.15.30
i Fredericia Idrætscenter Vestre Ringvej 100.**

Dagsorden ifølge vedtægterne.

Efter generalforsamlingen er
afdelingen værter med spisning og bowling.

P.b.v
Formand
Allan Kjær

GENERALFORSAMLINGER

Fængselsfunktionærernes Organisation Lokalafdelingen af Fængselsforbundet Københavns Fængsler

Afholder ordinær generalforsamling samt valg til TR

Den 31. marts 2011 kl. 15.30
i Valby Medborgerhus
Toftegårds Plads, 2500 Valby

Fra kl. 14.30 afholdes der,
i henhold til vedtægternes § 8,
valg af tillidsrepræsentanter samt suppleanter i
Afdeling 1, Afdeling 2, DCA samt i
beskæftigelses/aktiveringsafdelingen.

Alle ansatte på Københavns Fængsler,
omfattet af fængselsforbundets forhandlingsområde
og overenskomst, har ret til at afgive deres stemme,
mens kun organisationens medlemmer
samt inviterede gæster har adgang til selve
generalforsamlingen.

Dagsorden, regnskab samt kort status
over resultater og forslag til mål for
kommende periode udsendes 17. marts 2011

Der er spisning fra kl. 14.00.
tilmelding hertil skal være bestyrelsen i hænde
senest den 24. marts 2011

Med venlig hilsen
på bestyrelsens vegne
David Jensen
Fællestr/formand FO

Fængselsforbundet Møgelkær Afdeling

afholder ordinær generalforsamling samt TR valg

Torsdag den 24. marts 2011 på Bjerre Kro.
TR valg kl. 19.00
Generalforsamling kl. 19.30

På bestyrelsens vegne
Hans Jørgen Hansen

Fængselsforbundet Arresthusene Midt- og Nordjylland

Generalforsamling 2011

Onsdag den 23. marts 2011 kl. 16.45
Sted: Scandic Kongens Ege Randers,
Gl. Hadsundvej 2, 8900 Randers C

Indskrivning: kl. 16.00 – 16.30

Efter generalforsamlingen bliver der
serveret flæskesteg m. sovs, kartofler og rødkål.

På bestyrelsens vegne
Robert Filtenborg Demény
Afdelingsformand/Fællestillidsrepræsentant

GENERALFORSAMLINGER

Fængselsforbundet i Danmark Lokalafdelingen i Ringe

Generalforsamling

Mandag den 21. marts 2011 kl. 19.00
afholdes på Fængslet
og indledes med spisning kl. 18.00

Dagsorden ifølge vedtægter

På lokalafdelingens vegne
Steen Østerberg

Lokalafdelingen i Sdr. Omme afholder

afholder ordinær generalforsamling

onsdag den 16. marts 2011 kl. 15.30
i Huset, Holdgårdsvej 91

Dagsorden i følge vedtægterne.
Forslag skal være formanden i hænde
senest 10 dage før generalforsamlingen.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

Valg til tillidsmand og suppleant

Valg til tillidsmand og suppleant for Statsfængslet i
Sdr. Omme forgår onsdag den 16. marts 2011 kl. 15.00 i
Huset, Holdgårdsvej 91. Forslag til kandidater kan sendes
til tillidsmand Peter Kempf Pedersen (205pkp) eller
fremføres på valgdagen.

Alle medarbejdere under Fængselsforbundets forhand-
lingsområde (uniformerede ledere, opsynspersonale og
værkmesterområdet) er velkomne.

Med venlig hilsen
Peter Kempf Pedersen, Tillidsmand

Fængselsforbundet Afdeling Østjylland

afholder ordinær generalforsamling

Onsdag den 16. marts 2011 kl. 14.00
I Personalehuset.

Valg af tillidsmand samt suppleant kl. 15.30

Vel mødt.
På bestyrelsens vegne
Formand/TR Carsten Aagaard.

Fængselsforbundet Afdelingen i Vridsløselille

afholder ordinær generalforsamling

Onsdag den 9. marts 2011 kl. 15.00 i personale huset

På bestyrelsens vegne
Jesper Dalbye, formand.

DEBAT

Indlæg til næste nummer af bladet skal være
redaktionen i hænde senest den 14. februar 2011

Rygepolitik anno 2011

Af fængselsbetjent
Mogens Poulsen,
Arresthuset i Kolding.

Det er altid fantastisk, når modparten giver én svar på tiltale under henvisning til selveste Loven – og så ligesom "slå fast" at "så er dén vist lukket". Af mit indlæg i FF december 2010 fik jeg det svar jeg havde forventet (og Forbundet synes ikke det behøver at melde deres holdning ud – arrogance? Eller ligegyldighed?). At noget står skrevet i Loven, betyder ikke nødvendigvis at man moralsk eller etisk har retten på sin side – kun rent juridisk. Men sjovt nok er Loven lavet ud fra netop det rent moralsk-etiske – men mere om det senere. Historisk set kan jeg i flæng henvise til asbestlove, diverse miljølove samt – hov – Rygeloven. Denne er strammet gevaldigt op i 2010 (men vi er stadig helt glemt – eller rettere GEMT)

Jeg er faktisk også i stand til at læse og har endda læst den pågældende Rygelov, som trådte i kraft 2007 og senest revurderet her i 2010! Som det ofte er tilfældet, når man lovgiver på nye områder, må lovene ofte revurderes, og det er netop HER jeg ønsker man tager fat. Jeg formoder, at enhver hos DFK inderst inde er fuldt ud bevidst om, at den lille fængselsbetjent måske alligevel har en pointe til spørgsmålet om, hvorvidt det er rimeligt, at han/hun – under tvang - skal udsættes for passiv rygning. Og jeg formoder, at specialkonsulenten har haft en lidt besk smag i munden, da hun forfattede sit svar til mig. Jeg er endda overbevist om, at specialkonsulenten inderst inde har tænkt "hvorfor skal lige netop jeg lægge navn til det her" – undskyld, det er bestemt ikke personligt ment. Du gør dit job som os andre.

Selv om jeg kun er en lille brik i det store spil og ikke har tykke løvbøger samt en fornem adresse at gemme mig i, vil jeg tillade mig - i Ytringsfrihedens Navn - fortsat at bringe spørgsmålet op. Det er vel tilladt at forsvare sig, når man bliver angrebet på sit helbred og trivsel. Jeg er jo tvunget til at se forholdene direkte i øjnene hver dag på arbej-

det, da jeg ikke har mulighed for at andet end at YTRE mig. Som Tjenestemand. Jeg vil godt nok være træt af, hvis jeg om 10 år bliver ramt af lungekræft, hjertekar-sygdomme eller KOL og lignende, hvorefter min svigerfar så kan sige..." Altså Mogens, hvorfor gjorde du ikke som jeg sagde dengang og forlod den giftige arbejdsplads – du VIDSTE jo det kunne ske"... Ved selvsyn kan man selv gå på Nettet og få bekræftet fyldestgørende dokumentation omkring passiv rygning, der er NÆSTEN lige så farlig som rygning. Vi lugter i hvert fald ens efter en arbejdsdag. Det nytter jo ikke at sige, at jeg jo egentlig var glad for at være der, men dog ked af, at prisen for den glæde var mit helbred.

Jeg har – indtil videre - valgt at alliere mig med Kræftens Bekæmpelse samt et par praktiserende læger, som hver især kommer med udtalelser, der fremmer MIN sag. Nu bliver det måske alligevel lidt spændende. Kræftens Bekæmpelse oplyser over for mig, at UANSET hvor meget vi lufter ud dagligt, så fjerner man IKKE de stoffer som går ind og påvirker mine lunger og mit helbred i negativ retning. Vi kan fjerne den relativt uskyldige røg ja, men IKKE de livstruende toksiner. Kræftens Bekæmpelse oplyser, at de har haft meget travlt siden Rygeloven trådte i kraft og der har været områder, som har været oversete – HERIBLANDT personalerne i fængslerne. Man er imidlertid yderst interesserede i vores lille niche. Og særligt interessant er det, at jeg nu kan dokumentere, at DFK postulerer, at tiltag a la Plejehjemsregler – hvor den indsatte/beboeren ikke må ryge mens personalet opholder sig på cellen – sikrer personalet mod de førnævnte toksiner. Dén måtte jeg lige læse op for den hjælpsomme læge hos Kræftens Bekæmpelse én gang til. "du tager røg på mig" sagde han og grinede. Og så grinede jeg også – selv om der ikke er så meget at grine ad. Men han fremtvang dog et smil på mine læber, da han bekendtgjorde, at man meget gerne ville dokumentere, hvor giftigt et miljø, vi fængselsbetjente færdes i. At der i dag findes flere måder at måle hvor koncentreret toksinindholdet er, SELVOM den synlige røg naturligvis ikke eksisterer i fængslerne pga de tiltag man mener man har gjort. Denne sag agter jeg naturligvis at følge op på

og mere herom senere i 2011. Specialkonsulenten fra DFK skriver til mig i sit svar i december nr. i FF, at "der kan opstå situationer, hvor medarbejderne vil være nødsaget til at indfinde sig på indsattes opholdsrum uden varsel, således at medarbejderne i visse situationer må tåle røg i forbindelse med at der lige er røget i indsattes opholdsrum. Det vil typisk være i forbindelse med cellevisitation eller i magtanvendelsessituationer". Øhhhhh hvad? Denne beskrivelse af en fængselsbetjents daglige omgang med de indsatte, gør sig MÅSKE gældende i åbne fængsler – det skal jeg undlade at kommentere, for det ved jeg ikke noget om, MEN jeg ved til gengæld, at det intet har med dagligdagen i de lukkede huse at gøre. Det er vist overflødigt at kommentere. Men for at sikre mig at specialkonsulenten og jeg ikke taler forbi hinanden, vil jeg da lige pointere, at i arresthusene er disse nævnte situationer LANGT fra fyldestgørende! Og igen, jeg fornemmer, at vi taler forbi hinanden. RØGEN er ikke den farlige del – det er alle de usynlige giftstoffer der flourer, der slår ihjel m.m.

I forlængelse heraf, finder jeg det særdeles interessant, at jeg har nævnt situationen for 2 læger – som UDEN tøven, fra dag 1, vil sygemelde en gravid medarbejder, der ikke kan tilbydes en totalt røgfri arbejdsplads! Nu er det jo ikke mig forundt at være gravid, men der skulle jo nok være én eller anden, der kunne drage nytte af det. At tænke sig... 9 måneder plus 1 års barsel. Fuld løn. Skønt og kun rimeligt - Men IKKE så godt for en arbejdsplads, der økonomisk er tvunget i knæ. Denne "lille" merudgift KUNNE fjernes med et gratis OG moralsk rigtigt tiltag. FORBYD DET DOG! Og så minimerer man risikoen for de fosterskader som passiv rygning forårsager. Det kan oven i købet dokumenteres – og det ved I udmærket godt i DFK. De selvsamme læger – ja, jeg ved godt at jeg bruger deres ord - for dels at vægte mine - men også for at min vellønnede overordnede tager det her seriøst – finder det fuldstændig uansvarligt at ikke engang besøgsrummene er totalt røgfri. Selv besøgende med spædbørn skal ikke tilbydes giffri lokaler. Den ellers uangribelige Ombudsmand har blåstemplet dette. Interessant.

DEBAT

Specialkonsulenten skriver til mig, at rygning på cellen er tilladt af "hensynet til at borgere ikke udsættes for unødige restriktioner inden for deres private sfære (privatlivets fred)". Skal jeg tolke dét som værende definitionen på "privatlivets fred"? Så kan jeg hurtigt komme i tanker om diverse andre ting som også hører under "privatlivets fred"-definitionen. (og hvad med ikkerygerfangernes ret til en røg- og giftfri sfære?) Jeg forventer ikke at få et håndgribeligt svar hvad "Privatlivets Fred" indebærer i sin helhed. Det ER vel også lidt krænkende for "privatlivets fred" at sidde i spjældet. Men jeg lader den lige stå...

For de der måtte have interesse i et grotesk historie fra virkelighedens rygerarrester, kan man læse en spændende historie i Jyske Vestkysten fra den 04.12.10. Dagens Leder af Chefredaktøren. "Smøgtur i patroljevognen", som – for at citere ham – "får én til at måbe, så kæben knager". Ressourcespild af enorme dimensioner. Ikke noget at sige til at vi skal spare, spare og spare..

Jeg fornemmer desværre ikke, at sagen kommer videre gennem dette forum, hvorfor jeg føler mig nødsaget til at arbejde videre med den andetsteds. I takt med at mine samarbejdspartnere får dokumentationen udarbejdet for hvor giftig vores arbejdsplads er, vil jeg gerne opfordre mine RIGTIGE kolleger i fængslerne til at debattere fordelene og etikken i at få dette forbud mod rygning. Et par af bi-emnerne kunne være..."Jamen uden tobak kan de indsatte jo ikke ryge Hash – det er svært at rulle en joint af nikotintyggegummi" – og "Eftersom jeg accepterer, at jeg arbejder i et rygermiljø, vil jeg så have fuld dækning hos mit forsikringsselskab, hvis nu...". "er jeg specialforsikret i kraft af mit særligt udsatte job?" Måske bliver det lettere at stoppe med at ryge, når arbejdspladsen er røgfri". osv.

Det er bestemt ikke fordi jeg har noget imod rygerne, som jo – nærmest grotesk, set i lyset af Rygeloven – på teatralisk vis er henvist til særlige lokaliteter. Jeg er bevidst om, at der først kommer skred i sagen den dag, hvor en politiker fra Indenrigs- eller Sundhedsministeriet OFFENLIGT udtrykker sig om, at personalet i fængslerne "bare må finde sig i det"

eller vil bilde befolkningen ind, at plejehjemsreglerne er tilstrækkelige.. (jeg ved godt, at Bertel Haarder finder passiv rygning uskadelig – men dét udsagn er for egen regning – som de fleste udfald fra denne spændende mand er). Jo mere dokumentation og opbakning sagen får, des hurtigere går det. INGEN politikere med et vist overlevelsesinstinkt vil – frivilligt - vove sig ud i dét.

Man kan kun gisne om hvorfor. Men den går ikke i længden, venner. Så hvad venter vi på? ■

Rygepolitik

Af fængselsbetjent
Lone Højbak,
Arresthuset i Ringsted.

Mogens Poulsen, Arresthuset i Kolding, havde i sidste nummer af fagbladet et særdeles relevant indlæg. Jeg kan kun sige, at jeg bakker ham 100% op. Det kan kun gå for langsomt med at få ændret på tingene, så personale i Kriminalforsorgen kan passe deres arbejde UDEN at blive udsat for passiv rygning. Vi kan ikke vente på at en regering beslutter sig for at tage rygeloven op til revision. Ledelsen i Kriminalforsorgen bør straks gå i gang med at få indført undtagelser fra den gældende rygelov.

I december 2010 var mine kolleger og jeg på studiebesøg i et arresthus i Malmø. Her er det kun tilladt at ryge i fri luft. Det vil sige en time om dagen – under gårdturen. De indsatte tilbydes nikotinplaster og det er åbenbart ikke et nævneværdigt problem at de indsatte ikke må udsætte hinanden og personalet for passiv rygning. Her i Danmark kunne vi med fordel indføre rygestopkurser for de indsatte. I arresthusene har de indsatte virkelig brug for noget fornuftigt at beskæftige sig med mens de er varetægtsfængslede.

Hvor ville det være dejligt hvis Kriminalforsorgen i denne sag vil vise sig som en moderne virksomhed der lever op til alle dens egne gode intentioner om at være en sund, attraktiv og fremsynet arbejdsplads.

Alle kolleger ønskes et godt røgfrit nytår. ■

Svar på debatindlæg vedrørende rygepolitik

Af forbundsformand
Kim Østerbye,
Fængselsforbundet.

Jeg er ked af, hvis det manglende svar fra forbundet i sidste nummer af bladet blev opfattet som arrogance eller ligegyldighed fra vores side. Men jeg kan ikke give et meget anderledes svar, end det der blev givet fra direktoratet. I har naturligvis en pointe og jeres argumentation er svær at komme udenom. Fængselsforbundet henholder sig til gældende love og de regler der er fastsat på området. Som alle ved, er rygning og rygepolitik et af de sværeste emner at finde løsninger på, særligt når der er så mange modsatrettede interesser og holdninger, som tilfældet er. Uanset om man strammer eller lemper reglerne, vil nogle være utilfredse. Derfor har forbundet ingen intentioner om aktivt at gå i den ene eller anden retning hvad rygereglene angår. Vi vil naturligvis bidrage til debatten når rygelovgivningen og reglerne på vores område på et tidspunkt atter kommer i spil. ■

POST

PP DANMARK

UDGIVERADRESSERET

MASKINEL MAGASINPOST

ID-Nr. 46533

Støtte til studieture juli 2011 – juni 2012

Ansøgningsfrist 10. april 2011

Den 10. april 2011 udløber fristen for at søge om støtte til studieture for perioden juli 2011 – juni 2012. I år er det OMRÅDERNE 3 og 4, der kan søge om tilskud. Der tildeles normalt max kr. 35.000,- pr studietur med deltagelse af ca. 40 ansatte fra det pågældende område.

OMRÅDE 3:

Direktoratet for Kriminalforsorgen	Strandgade 100, 1401 København K.
Kriminalforsorgens Uddannelsescenter	Biskop Svanes Vej 69, 3460 Birkerød
Ellebæk	Ellebækvej 13 A, 3460 Birkerød
Statsfængslet ved Horserød	Esrumvej 367, 3000 Helsingør
Statsfængslet i Jyderup	Søbæksparken 136, 4450 Jyderup
Arresthuset i Frederikssund	Torvet 4, 3600 Frederikssund
Arresthuset i Helsingør	Prøvestensvej 3, 3000 Helsingør
Arresthuset i Hillerød	Torvet 2, 3400 Hillerød
Arresthuset i Holbæk	Rådhusvej 1, 4300 Holbæk
Arresthuset i Kalundborg	Slotsvænget 1, 4400 Kalundborg
Arresthuset i Køge	Kongsberg Allé 6, 4600 Køge
Arresthuset i Maribo	Museumsgade 6, 4930 Maribo
Arresthuset i Nakskov	Tømmergade 2, 4900 Nakskov
Arresthuset i Nykøbing Falster	Slotsgade 35, 4800 Nykøbing Falster
Arresthuset i Næstved	Ramsherred 2, 4700 Næstved
Arresthuset i Ringsted	Tinggade 15, 4100 Ringsted
Arresthuset i Roskilde	Jernbanegade 21, 4000 Roskilde
Arresthuset i Rønne	Landemærket 29, 3700 Rønne
Arresthuset i Slagelse	Rytterstaldsstræde 6, 4200 Slagelse
Arresthuset i Vordingborg	Algade 97, 4760 Vordingborg
Afdelingen på Bornholm	Sct. Mortensgade 17, 3700 Rønne
Afdelingen i Nordsjælland	Torvet 3-5. 1., 3400 Hillerød
Afdelingen i Roskilde/Midt- og Vestsjælland	Støden 18, 1., 4000 Roskilde
Afdelingen i Sydsjælland og Lolland Falster	Strandgade 24, 1., 4800 Nykøbing F.
Formanden for Fængselsforbundets lokaafdeling i Grønland.	

OMRÅDE 4:

Lunde Kursuscenter	Højevej 29, Lunde, 5771 Steenstrup
Statsfængslet i Nyborg	Vindingevej 36, 5800 Nyborg
Statsfængslet i Ringe	Boltinggårdvej 10-12, 5750 Ringe
Statsfængslet på Søbysøgaard	Søvej 27, Nr. Søby, 5792 Årslev
Arresthuset i Assens	Toftevej 29, 5610 Assens
Arresthuset i Odense	Tinghusgade 2, 5000 Odense C.
Arresthuset i Svendborg	Tinghusgade 41, 5700 Svendborg
Afdelingen på Fyn	Ørstedsgade 28 C, 5000 Odense C.
Kontraktensionen på Fyn	Bøjdenvej 35, Egeskov, 5772 Kværndrup
Formanden for Fængselsforbundets lokalafdeling i Grønland.	

For at opnå tilskud, skal studieturen arrangeres, så den står åben for deltagelse fra alle personalegrupper og alle tjenestesteder i det pågældende Område. Op til 2 medarbejdere fra Grønland skal også kunne deltage.

Etatsudvalgets Fritidsudvalg anbefaler, at man planlægger ture til lande, der for tiden ligesom vi selv gennemgår væsentlige omstruktureringer på det kriminalforsorgsmæssige område. Dette kan være England, Skotland, de nordiske og baltiske lande eller Polen. Claus Tornøe i direktoratet kan give flere oplysninger om evt. rejsemål.

Ansøgning inklusive budget skal sendes pr. e-mail senest den 10. april 2011 til
Etatsudvalgets Fritidsudvalg, Formand, Forstander John Hatting, Pensionen Lysholmgård,
Stavnsbjergvej 11, 2650 Hvidovre. Telefon: 72557720. E-mail: John.Hatting@Kriminalforsorgen.dk